

3) Anden Behandling af:

Forslag til Lov, hvorved Indenrigsministeren bemyndiges til at stadfæste Vendinger i de bestaaende Kreditforeningers Statutter.

Mødet hæbet Kl. 4. 20'.

Tre og Halvfemfundstyvende Møde.

Onsdagen den 18de Marts 1896, Kl. 1.

Formanden (Sofus Høgsbro): Ved Folketingsmanden for Listed Amts 2den Valgkreds (Trolle) er modtaget Andragender fra Bestyrelsen for den almindelige danske Skibsførerforening af 1874,
32 Skibsførere, Lodser og Fiskere i Frederikshund,
101 Skibsførere, Fiskere og Fiskehandlere i Rertemunde,
31 Fiskere i Vorupør,
32 Fiskere i Stenbjerg,
45 Skibsførere og Fiskere samt 143 andre næringsdrivende i Listed om Fremme af det forelagte Lovforslag om Anlæg af en Havn ved Sandnæshage.

Disse Andragender ville blive tilstillede det Udvalg, der behandler det ommeldte Lovforslag.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om de Regler, som skulle lægges til Grund for Fastsættelsen af Takster og Befordringsbestemmelser for Benyttelsen af Statsbanerne med tilhørende Sørouter.

Forhandlingen om det sidste Afsnit af Lovforslaget genoptoges.

†

Meergaard: Jeg har ikke noget særlig Mindretalsstandpunkt at hævde til dette Afsnit af Loven, men finder dog Anledning til at gøre et Par enkelte Bemærkninger, idet jeg i øvrigt paa mange Punkter kan henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt. Og saa jeg mener, at der ligger en Fare ved i en alt for høj Grad at komme ind paa en faldende Skala for Personbefordring. Jeg skal straks bemærke, at jeg for mit Vedkommende mener — og det er vel ogsaa hele Udvalgets Mening —, at der bestemt maa stelles mellem den faldende Skala med Hensyn til Personbefordring og med Hensyn til Godsbefordring. Ved en stærkt Udnyttelse af den faldende Skala paa Personbefordringens Omraade i saa stor Udstrækning, som det her synes at være Meningen, maa det, der er jeg enig med den ærede Ordfører, nødvendigvis gaa ud over Nærtrafikken. Naar vi se, hvilken Rolle Langtrafikken og Nærtrafikken spille med Hensyn til vore Baners Udnyttelse, viser det sig, at Nærtrafikken spiller den aldeles overvejende Rolle. Af samtlige Rejser i 1893—94 ere jo 82 pCt. foretagne paa indtil 5 Mil. Det turde altsaa være klart, at hvis man vilde ned sætte Taksterne paa de lange Afstande meget betydeligt paa Beføstning af de korte Afstande, som man til at gavne ganske saa paa Beføstning af et aldeles overvejende Flertal. Dette har Udvalgets Flertal, som sagt, ikke kunnet være med til. Derimod har der inden for Flertallet været et stærkt Duffe om at komme i alt Fald til nogen Nedsættelse for Nærtrafikken. Ser man hen paa de enkelte Billetter, er der ganske vist ogsaa en Nedsættelse for Nærtrafikken, men vi vide af egen Erfaring — og ved man det ikke deraf, kan man se af Driftsberegningerne — at Dobbeltbilletter benyttes i saa overordentlig stærkere Grad i Nærtrafikken end Enkeltbilletter. Det er kun 25 pCt. af det, man kalder Nærtrafikken, der falder paa Enkeltbilletter. Det er altsaa givet, at man for det overvejende Antal af rejsendes Vedkommende her maa regne saaledes, at hvis Enkeltbilletter herefter, naar Returbilletterne affattes, bliver dyrere end det halve af Dobbeltbilletterne, vil der indtræde en Fordyrelse, som vil ramme den allerstørste Del af de rejsende. Og det er det, der er Tilfældet efter Regeringens Forslag. Der vil, som ogsaa den ærede Ordfører har udviklet, komme en Fordyrelse. Jeg for min Part føler mig overbevist om, at man ved nogen Nedsættelse i Nærtrafikken vil opnaa en meget betydelig Forøgelse af Trafikken. Man er saa vant til at se fremhævet, at Nedsættelser paa lange Afstande